

[Inger Gautier Schmit.]

her et ganske udmærket Grundlag, hvis man senere vil bygge videre paa en almindelig Folkeforsikring, og jeg er derfor glad ved, at man fra Socialdemokratiets Side har fremskaffet dette Grundlag, som jo sikkert vilde være vanskeligt for noget andet Parti her i Landet at skaffe til Veje.

Den højtærede Justitsminister udtalte sig ganske kort om Færdselsforholdene, som jeg tillægger stor Betydning — ikke Ministerens Udtalelser, men selve Spørgsmaalet, som jeg synes Ministeren gik for hurtigt hen over, idet Ministeren holdt sig til dette, at han kun havde 12 Færdselsbetjente, og med den ringe Styrke kunde han ikke udrette noget særligt til det bedre i saa Henseende.

Jeg synes, det er urigtigt, hvis Justitsministeren mener, at det er Færdselsbetjentene, der som saadanne skulde kunne frembringe en absolut Bedring. Selvfølgelig kan de 12 Betjente ikke dette og skal det heller ikke efter min og manges Mening, idet de kun er et Uromoment for de bilfarende. Men Sikkerheden skal netop ligge i de lokale Myndigheders og ikke mindst i de motorsagkyndiges Hænder, idet det i allerhøjeste Grad kommer an paa, om disses lokale Eftersyn af Køretøjerne er effektive, og med hvilken Omhu de foretager deres Køreprøver. Thi som jeg forleden Dag sagde, er det mig bekendt, at man i enkelte Jurisdiktioner gaar saa let hen over det Spørgsmaal, at man endog efter fire Timer giver Kørekort, medens man i andre Jurisdiktioner i hvert Tilfælde forlanger ca. 20 Timer for at kunne udstede et saadant Kort. Jeg maa mene, at der her bør lægges ganske anderledes Vægt paa det lokale Tilsyn, baade med Køreprøverne og med Vognene. Thi de forfærdelige Tilstande, vi har nu, med de mange Færdselsulykker, kan dog ikke blive ved, og desværre er deres Antal jo stigende, som Ministeren selv indrømmede forleden Dag.

Jeg vil gerne takke den højtærede Undervisningsminister for det klare Svar, han gav mig paa min Forstaaelse af § 12 i Tilsynsloven, idet der jo herved er sat Bom for en hel Del Diskussion om dette Spørgsmaal og adskillig Uklarhed. Jeg er fuldstændig enig med Ministeren i at sidestille netop § 12 med § 7, idet § 7 giver Tilsynet til Skolekommissionen i al Almindelighed og § 12 til Præsterne med Hensyn til Religionsundervisningen, og jeg haaber, at Præsterne nu tager Paragraffen i Brug og praktiserer den paa en saadan Maade, at

der ikke kommer Gnidningsmodstand mellem Skolen og Præsten.

Saa endelig blot en kort Bemærkning til den højtærede Kirkeminister. Ministeren har her i Salen udtalt paa Forespørgsel om, hvornaar det kirkelige Udvalg afsluttede sit Arbejde, at Udvalget blev nedsat i Sommeren 1928, da „den daværende Venstre-Kirkeminister benyttede sig af en Bemyndigelse, han havde faaet til at nedsætte dette Udvalg“. Og Ministeren fortsatte: Det er et saare brydsomt Arbejde, og det er ganske overordentlig vanskeligt at sige, naar Udvalget kan afslutte sit Arbejde.

Ministeren kan jo ikke i mindste Maade herved ville tilsigte, at det skulde være Venstregeringen, der havde ønsket dette kirkelige Udvalg nedsat. Jeg havde dengang den Ære at sidde i Landstinget og havde tillige den Glæde, eller hvad jeg skal kalde det, gennem 4 Aar paa Venstres Vegne at krydse Klinge med den højtærede Kirkeminister for at modsætte mig dette Udvalgs Nedsættelse. Altsaa vil jeg gerne paa det bestemteste protestere imod, at det skulde være efter Partiet Venstres Ønske, at dette Udvalg blev nedsat. Arbejdet i dette Udvalg har jo ogsaa, som Ministeren selv indrømmer, været saa brydsomt, at vi efter 6 Aar endnu ikke kan se nogen Udvej til dets Afslutning. Men jeg vil gerne nu henstille til den højtærede Kirkeminister, hvis han vil bevare i det danske Kirkefolk endnu en Gnist af Interesse for dette Udvalgs Arbejde, at sætte den Indflydelse, han maatte have som Kirkeminister, ind paa, at Udvalget forcerer sit Arbejde saaledes, at der snart kan blive en Ende paa det.

Formanden: Den ærede sidste Taler udtalte sin Beklagelse af, at hun ikke saa den højtærede Indenrigsminister ved dette Møde. Jeg finder Anledning til at gøre opmærksom paa, at Indenrigsministeren har været til Stede i mange Timer ved dette Aftenmøde, har haft Ordet her og har oplyst, at han nødvendigvis maatte rejse Kl. 11. Der har i Virkeligheden været rig Adgang til i Dag at se og høre den højtærede Indenrigsminister.

Statsministeren (Stawning): Jeg skal gøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af de senest fremsatte Udtalelser.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel har spurgt efter Fredningsbestemmelser for Grønland. Jeg beklager, at jeg ikke har faaet svaret paa dette Spørgsmaal tidligere. Denne Sag har jo været behandlet gennem læn-